

Posudek oponenta na bakalářskou práci Veroniky Cibulkové

VÝUKA DOVEDNOSTÍ MYSLET PODLE EDWARDA DE BONA

Autorka předkládá teoretickou práci, tematicky zařaditelnou do oblasti kognitivní a pedagogické psychologie.

Cílem této práce je představení pojetí dovedností myslet autora Edwarda de Bono a srovnání jeho přístupu s tradičním pojetím myšlení na poli kognitivní psychologie a dále pak aplikaci tohoto pojetí do jeho programu CoRT (Cognitive Research Trust). Autorka jeho pojetí lidského myšlení považuje za provokativní a velmi přínosné pro stávající psychologickou vědu, což si do jisté míry dokážu osobně představit, ale uvítala bych, kdyby se k tomuto tvrzení autorka ve své práci vrátila a více jej diskutovala. Na s. 10 autorka znovu přibližuje svůj záměr porovnat pojetí E. de Bona s tradičním pojetím lidského myšlení – „...v čem je pojetí E. de Bona tak jiné, nové, popř. lepší či horší“ – zde mi vyvstal otazník nad tím, podle čeho chce autorka jeho pojetí hodnotit v dimenzi lepší – horší.

Na začátku práce je nám představen klíčový pojem „dovednost myslet“, následuje vysvětlení tradičního pojetí lidského myšlení podle klasické kognitivní vědy s důrazem na jeho hlavní myšlenky. Dále už následují kapitoly věnované samotnému E. de Bonovi. Autorka se snaží podat plastický pohled na jeho pojetí, osobně bych ale uvítala i představení jeho východisek tohoto nepochybně zajímavého pohledu na danou problematiku; čím byl de Bono inspirován? (Nejsem si ale jistá, zda má autorka tyto informace k dispozici). Dále mám nejasnosti ohledně vymezení pojmů kreativní a laterální myšlení – jsou tyto pojmy zaměnitelné? Na základě četby kapitoly 4.3 jsem nedospěla k jednoznačnému závěru.

V další kapitole autorka představuje de Bonův program CoRT. Zaujala mě informace, že tento program se v ČR nepoužívá; kap. 6.1.1 slibuje informace o použití tohoto programu ve světě, nicméně se dozvídáme o jeho použití pouze ve Venezuele, což je podle mě trochu málo (i když několik dalších stručných informací je uvedeno v následujících kapitolách). Autorka sama diskutuje potenciální přínos pro české prostředí, osobně bych ocenila i pokus o diskuzi nad tím, proč se tento program u nás nepoužívá.

Autorčin literární styl je víceméně srozumitelný, domnívám se, že i člověk nezasvěcený může četbou této práce získat alespoň povrchní povědomí o dané problematice. Drobné výtky mám vůči občasnému opakování stejných informací v jedné kapitole (např. kap. 4.3), jisté rezervy vidím i ve strukturaci textu do jednotlivých kapitol. Zřejmě největší nedostatek této práce tkví v nedostatečné problematizaci tématu - představení koncepce dovednosti myslet jednak podle autora de Bona a jednak podle tradičního pojetí kognitivních psychologů a spíše nesmělá snaha o jejich srovnání mi připadá na bakalářskou práci trochu málo.

I přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou 2.

V Praze dne 22. srpna 2009

Mgr. Eva Richterová